

► Του ΜΙΧΑΗΛ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑΣ

Το δικαίωμα στο δάκρυ

Του Κώστα Μανιμανάκη

Προπύλαια 2012: οι κάλπες έχουν κλείσει και το αποτέλεσμα έχει οριστικοποιηθεί. Οι νεολαίοι του ΣΥΡΙΖΑ -και όχι μόνο- πανηγυρίζουν, ανεμίζοντας τις σημαίες τους, την άνοδο της Αριστεράς.

Κάποιοι -αρκετά μεγαλύτεροι- δακρυσμένοι παρακολουθούν. Δεν είναι δάκρυα λύπης, ούτε χαράς... Νιώθουν δικαιωμένοι, νιώθουν ανακούφιση. Οι ιδέες τους, γι' αυτές που πάλευαν χρόνια, παρά την τρομοκρατία, έχουν αγγίξει συνειδήσεις. Η Ριζοσπαστική Αριστερά, η Αριστερά αυτή που θέλει να κυβερνήσει, που αφουγκράζεται τα κινήματα και δεν καταμετρά απλώς τις δυνάμεις της, είναι αξιωματική αντιπολίτευση.

Ο λόγος της, τα επόμενα δύο χρόνια, ακούγεται σ' ολόκληρη την Ευρώπη. Μια Ευρώπη που ως τότε άλαλη και άβουλη έδειχνε υποταγμένη στη σκληρή γραμμή της λιτότητας που υπαγορεύει το Βερολίνο.

Οι λαοί του Νότου εμπνέονται από την Αριστερά στην Ελλάδα. Οι πρώτες ρωγμές δημιουργούνται. Για πρώτη φορά η φωνή ενός λαού που καθημερινά εξαθλιώνεται ακούγεται

παντού, δυνατά, καθαρά. Δύο χρόνια μετά, η Ευρώπη αλλάζει. Σήμερα, δεν μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ που διακηρύττει ότι η Ευρώπη πρέπει να αλλάξει. Και αυτή είναι η πρώτη μεγάλη νίκη.

Την άλλη Κυριακή, όπως όλα δείχνουν, κλείνει ο κύκλος του παλιού. Η Ευρώπη θα πρέπει να πορευτεί έχοντας στους κόλπους της συνομιλητές με φωνή. Και σε λίγο, δίπλα στους Έλληνες, θα ακουστούν αντίστοιχες φωνές από την Ισπανία, την Ιταλία... ακόμη κι αν δεν ανήκουν όλες στην Αριστερά. Φωνές που θα διεκδικούν και θα δείχνουν έναν άλλο δρόμο, άγνωστο στους υπάκουους συνδυαζόμενες των μνημονιακών εντολέων- δρόμο άγνωστο στον Σαμαρά.

Στις 26 όλα θα είναι αλλιώς. Δεν θα έχει αλλάξει απλώς η κυβέρνηση. Δεν θα πάνε απλώς σπίτι τους αυτοί που μας πρόδωσαν, που μας οδήγησαν στην καταστροφή.

Την άλλη Κυριακή με την ψήφο μας θα γίνουμε συνοδοιπόροι μιας νέας κυβέρνησης που έχει δεσμευτεί να οικοδομήσει μαζί μας μια νέα χώρα, μια κοινωνία όπου ο πολίτης θα βγει από το περιθώριο όπου φρόντισαν να τον στριμώξουν μέχρι πνιγμού και θα έρθει στο κέντρο της ζωής, των

δικαιωμάτων αλλά και των υποχρεώσεων.

Θα έχουμε ψηφίσει νέα πρόσωπα με γνώσεις, αγώνες, χωρίς εξαρτήσεις και δεσμεύσεις. Που κανένας ισχυρός δεν τα κρατάει και που σε κανένα δεν χρωστάνε. Που στον μόνο που θα λογοδοτούν θα είναι ο λαός.

Θα σταθούμε δίπλα τους, όχι για να κερδίσουμε μια θέση στο Δημόσιο, όχι για να μας κάνουν ρουσφέτια, όχι για

μικροεξυπηρετήσεις.

Αλλά γιατί νικήσαμε τον φόβο, γιατί το χέρι αλληλεγγύης που απλώνουμε γεμίζει από το χέρι των συμπολιτών μας.

Γιατί θέλουμε ουσιαστικές αλλαγές με δημοκρατία, αξιοπρέπεια και δικαιοσύνη.

Ξέρουμε ότι δεν θα αλλάξουν με μαγικό τρόπο τα πάντα σε μια μέρα. Αλλά πια έχουμε ελπίδα.

Την άλλη Κυριακή μπορούμε κι εμείς να δακρύσουμε από χαρά και περηφάνια γιατί στα δύσκολα προτιμήσαμε να μην απαρνηθούμε την αξιοπρέπεια.

